

2 testas

1. Įrašykite praleistas raides.

1. Ūmai nusigr_ž_ s, pasibruko kirvį su pj_klu po paž_ste. 2. Kur tik akys siekė, visur jis regėjo sugulus_s eiles pušų ir eglių, begalin_srov_rudų ir sakuotų_r_stų. 3. Po vakarienės, į kur_gr_žo išraudę vaikai, rogutėmis leid_si nuo upės šlaito, abu vyrai iškeliauvo. 4. Jis ėjo palink_s į priešakį, ilgomis, nuk_rusiomis rankomis, ir kalbėdamas vis kreipė savo didel_veid_ į Matą, tartum norėt_k_urai žmogų perprasti. 5. N_n ėmė iš visų pusių ver_ti: nei kuro, nei duonos, nei darbo. 6. Dūlavo jis ten ka_kaip šiurp_ir nežemiškai, o jo balsas sklido toli, lyg būt_sakomas suš_lusiam ir išmirusiam pasauliui. 7. Tada jis greit nususuko ir kel_vo skub_i, apie nieką nem_stydamas. 8. Ošė ir šnarėjo per mylių myl_s, nes tie miškai buvo dideli, tank_i sužėl_, pačiam mūsų žemės vidury ir nusit_s_toli, ligi pat Nemuno, kurį peršok_vėl gaudžia ir skamba neapmatomose lyg_mose, _vairiais vardais šaukiami. 9. Ir vaikinai, alsuodamas alksnių ir pušų oru, matė š_ndien tokius nub_lusius josios skruostus, kuriuose tarsai buvo palikus pė_sakus ar nemiegota naktis, ar slep_mas rūpestis. 10. Pilki taškučiai narstė viršum galvų: tyliai ir dar_ščiai lėkė bitės į tą vės_tankmę. 11. Piemenys vartė_s_manų ku_stus ir rinko laukinių bičių medų. 12. Buvo tai neramus šauksmas, trauk_ntis ir gr_sinantis. 13. Susidrum_tė antras vėjo g_sis ir jau nesiliovė karštai alsav_s, visa galybė šluodamas negr_stas gatves, trunkydamas langines ir stogų skardas. 14. Atsigul_s ant lovos klausėsi, kaip s_sparos švilpia ir cypia. 15. Ji nedr_siai l_kterėjo ant slenksčio. 16. Iš tikr_j_būt_geriau gr_zti prieš lietų. 17. Antanas laukė ir klausėsi: norėjo išgirsti žin_snius už durų, susim_sčiusius jos žin_snius_sloje. 18. Jis norėjo bė_ti prie durų ir šaukti ją, bet nedr_so – jam rodėsi, lyg jinais stovėt_priem_nėj, ar jo tikėdamasi, ar bijodama eiti į audrą. 19. Jis vis stovėjo prie lango, už kurio r_mojo juodas eglės šešėlis. 20. Pirmi lašai, stambūs ir šalti, captelėjo į smėlį, išgr_ždami juodas skyles. (Pagal A. Vaičiulaitį)

2. Parašykite žodžius kartu arba atskirai.

1. (Kas, gi) galėjo tokiu laiku važiuoti? 2. (Ar, gi) jie niekada neranda laiko pailsėti? 3. (Vis, dėl, to) patraukiau paupiu. 4. (Vos, tik) pajutę bundančios gamtos alsavimą, kurtiniai pradeda tuoktuves. 5. (Kur, tik) pažvelgdavai, šviesdavo jaukios mėlynos ugnelės. 6. Jos pastogėj, matyt, (ne, sykį) buvo kalbama apie spausdinto žodžio reikalą. 7. Jau kada dingio iš akių kolonos galva, o jos pabaigos (vis, dar) nematyti. 8. Į Lakštingalų gatvę Edmundas Žalga pataikė (iš, karto), be jokio klausinėjimo. 9. (Ne, tokia) medinė jo širdis. 10. Laiko (ne, daug), o darbo žuvims begalės.